

چکیده

مقدمه: چاقی به عنوان یک ریسک فاکتور برای چندین بیماری مزمن در نظر گرفته می شود. مطالعات اخیر ارتباط بین پریودنتیت و چاقی را گزارش کرده است، اما مطالعات اندکی این ارتباط را بین افراد میانسال بررسی کرده است. هدف از انجام این مطالعه، بررسی رابطه بین شاخص توده بدنی و وضعیت پریودنتال در بیماران مراجعه کننده به بخش پریودنتولوژی دانشکده دندانپزشکی رفسنجان در سال ۱۳۹۳ می باشد.

مواد و روشها: اطلاعات مربوط به سلامت بهداشت پزشکی و دهان افراد در یک مطالعه ی موردی شاهدهی از افراد ۲۵-۴۵ ساله (n=۱۵۰) نفر که داوطلبانه متقاضی انجام معاینات دهانی بودند جمع آوری شد. شاخص **Clinical attachment loss(CAL)** برای ارزیابی وضعیت پریودنتال مورد ارزیابی قرار گرفت. افراد با **CAL** بیشتر از سه میلیمتر، افراد دارای پریودنتیت در نظر گرفته شدند و افراد با میانگین **Body Mass Index(BMI)** بیشتر از ۳۰ به عنوان افراد چاق در نظر گرفته شدند. برای بررسی اطلاعات از نرم افزار **SPSS** شماره ی ۲۱ استفاده گردید. از آزمون توکی برای بررسی ارتباط بین **BMI** و پریودنتیت استفاده گردید.

یافته ها: نتایج مطالعه ی حاضر نشان میدهد که افزایش سن و **BMI** به طورمعنی داری با **CAL** و وجود پریودنتیت درافراد ارتباط دارد. میانگین **BMI** در افراد با سلامت پریودنتال $۲۳/۵ \pm ۳/۳۸$ ، در افراد دارای ژنژیویت $۳/۳۳ \pm ۲۴/۰۶$ و در افراد دارای پریودنتیت $۴/۵ \pm ۲۵/۸۴$ بود.

نتیجه گیری: شاخص توده ی بدنی می تواند به عنوان یک ریسک فاکتور برای پریودنتیت در افراد میانسال در نظر گرفته شود. با توجه به نتایج مطالعه ی حاضر شاخص توده ی بدنی در افراد میانسال به صورت معنی داری با شدت پریودنتیت ارتباط دارد.

واژگان کلیدی: پریودنتیت، **BMI**، **CAL**.